

๓๖

ส ว ร ร ค์ ชั น ย า ม า

ดูก่อนสารีบุตร ในการให้ทานนั้น บุคคลไม่มีหวังสิ่งตอบ
แทนในทาน แต่ก็ให้ทาน ไม่มีจิตผูกพันในผลแห่งทานแล้ว
ให้ทาน ไม่มุ่งการสั่งสมให้ทาน ไม่ได้ให้ทานด้วยความคิดว่า
การให้ทานเป็นการกระทำที่ดี แต่ให้ทานด้วยความคิดว่า บิดา
มารดา ปู่ ย่า ตา ยาย เคยให้ เคยทำมา เราก็ไม่ควรทำให้เสีย
ประเพณี เขาผู้นั้นให้ทานด้วยอาการอย่างนี้แล้ว เมื่อทำ
กาลกิริยาตายไป ย่อมเข้าถึงความเป็นสหายแห่งเทวดาใน
สววรรค์ชั้นยามา

สวรรค์ชั้นยามา

๓๒๘

มีคำที่ปราชญ์กล่าวไว้ว่า ช้อมรบกันร้อยวัน แพ้ชนะกันเพียงวันเดียว จะแพ้หรือชนะก็รู้กันวันนั้น เหมือนนักกีฬาที่ฟิตช้อมกันมาหลายเดือน หรือบางทีก็เก็บตัวกันเป็นปีๆ แต่เมื่อถึงเวลาแข่งขัน ก็รู้แพ้รู้ชนะกันในเวลาไม่กี่วินาที สงครามแห่งชีวิตก็เช่นเดียวกัน จะแพ้หรือชนะก็อยู่ที่วินาทีสุดท้ายตอนใกล้จะละโลก และมีใครสักกี่คนที่เอาชนะสงครามของชีวิต จากโลกนี้ไปสู่สุคติโลกสวรรค์อย่างยิ้มแย้มแจ่มใสได้ มีใจเบิกบานชุ่มอยู่ในบุญ และภาคภูมิใจในผลงานแห่งการสร้างบารมีของตนว่าตลอดชีวิตที่เกิดมาเป็นมนุษย์นั้น ได้สั่งสมความดีไว้มากพอ จึงไม่สะทกสะท้านต่อมรณภัย และจากไปอย่างผู้มีชัยชนะ เราสามารถเป็นนักรบที่เข้มแข็ง และชนะสงครามแห่งชีวิตได้ก็ต่อเมื่อเราได้ฝึกฝนใจให้คุ้นเคยกับความดี ให้ใจอยู่ในบุญอยู่ในธรรมะตลอดเวลา หากทำได้เช่นนี้ ย่อมเป็นที่มั่นใจว่าเราจะชนะศึกในวันสุดท้ายของชีวิตอย่างแน่นอน

พระลัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน ทานสูตร ว่า

“ดูก่อนสารีบุตร ในการให้ทานนั้น บุคคลไม่มีหวังสิ่งตอบแทนในทาน แต่ก็ให้ทาน ไม่มีจิตผูกพันในผลแห่งทาน แล้วให้ทานไม่มุ่งการสั่งสมให้ทานไม่ได้ให้ทานด้วยความคิดว่าการให้ทานเป็นการกระทำที่ดี แต่ให้ทานด้วยความคิดว่า บิดามารดา ปู่ ย่า ตา ยาย เคยให้ เคยทำมา เราก็ไม่ควร

สวรรณชั้นยามา

๓๒๕

**ทำให้เสียประเพณี เขาผู้นั้นให้ทานด้วยอาการอย่างนี้แล้ว
เมื่อทำกาลกิริยาตายไป ย่อมเข้าถึงความเป็นสหายแห่ง
เทวดาในสวรรณชั้นยามา”**

สวรรณชั้นยามาคือชั้นที่ ๓ ที่ได้ชื่อเช่นนี้ก็เพราะว่าภูมินี้เป็นที่อยู่ของเหล่าทวยเทพผู้มีบุญมาก ที่ให้ทานเป็นประเพณีที่ติดามสืบต่อกันมา จึงเข้าถึงความสุขอันเป็นทิพย์ที่เลิศกว่าชาวสวรรณชั้นดาวดึงส์ โดยมีท้าวสุยามาเทวอิราชเป็นผู้ปกครอง อีกนัยหนึ่งสวรรณชั้นนี้มีนามว่า ยามาภูมิ เพราะเป็นภูมิที่อยู่ของเทวดา ซึ่งมีสมเด็จท้าวสุยามาเป็นเทวาธิบดี

*สวรรณชั้นยามานี้ ตั้งอยู่เหนือสวรรณชั้นดาวดึงส์ขึ้นไป เบื้องบนอีก มีทิพยปราสาทเงินและปราสาททองเป็นวิมานที่อยู่ของเหล่าเทวดาในสวรรณชั้นนี้ ปราสาทวิมานมีความสวยงามวิจิตรตระการตามากกว่าชั้นดาวดึงส์มาก มีกำแพงแก้วล้อมรอบวิมาน มีสวนอุทยานและสระโบกขรณีที่เป็นทิพย์บังเกิดขึ้นมากมาย แต่ละสระก็มีความสวยงามวิจิตรพิสดารมาก ที่น่าอัศจรรย์มากคือ ในสวรรณชั้นนี้ไม่เห็นดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์หรือดวงดาวเลย เพราะอยู่สูงกว่าวงโคจรของพระอาทิตย์ พระจันทร์

*ภูมิวิลาลินี (พระพรหมโมลี)

สวรรค์ชั้นยามา

๓๓๐

เหล่าทวยเทพสามารถเห็นกันด้วยแสงแห่งรัศมีของแก้วมณี และรัศมีที่ออกจากกายของเทวดา การที่จะรู้วันและคืนได้ ก็ดูจากดอกไม้ทิพย์ที่มีอยู่ในสวรรค์เป็นสัญลักษณ์ คือถ้าเห็นดอกไม้ทิพย์กำลังเบ่งบานก็แสดงว่าเป็นเวลาเช้า ถ้าเห็นดอกไม้ทิพย์นั้นหุบลงก็แสดงว่าเป็นเวลาเย็น

ส่วนท้าวสุยามาทะวาธิดา ผู้เป็นจอมเทพปกครองชาวสวรรค์ชั้นนี้ ทรงมีน้ำพระทัยประกอบด้วยกุศลธรรม ทำให้เหล่าทวยเทพได้รับความชุ่มฉ่ำเย็นใจ ได้เสวยสุขกันตลอดถ้วนหน้า อายุของทวยเทพที่สถิตอยู่บนสวรรค์ชั้นยามามีอายุยืนนานถึง ๒,๐๐๐ ปีทิพย์ ถ้าเทียบ ๒๐๐ ปีมนุษย์ ก็เป็นคืนหนึ่งกับวันหนึ่งของสวรรค์ชั้นยามา ฉะนั้น ๒,๐๐๐ ปีทิพย์ก็นับได้ ๑๔ โกฎิ ๔ ล้านปี ซึ่งก็คือ ๑๔๔ ล้านปีในเมืองมนุษย์นั่นเอง

การที่มนุษย์หรือหมู่สัตว์ จะไปเกิดเป็นทวยเทพในสวรรค์ชั้นยามานี้ ต้องเป็นผู้มีบุญกุศลที่สั่งสมไว้มาก และต้องไม่หวั่นไหวในการทำบุญกุศลตลอดชีวิต สำหรับตัวอย่างของเทพบุตรที่ได้ไปเสวยสุขในสวรรค์ชั้นนี้ หลวงพ่อมีตัวอย่างของอุบาสกท่านหนึ่ง ผู้สั่งสมบุญใหญ่ไว้ แล้วได้ไปบังเกิดเป็นยามาเทพบุตร

เรื่องมีอยู่ว่า อุบาสกท่านหนึ่งอาศัยอยู่ในกรุงราชคฤห์

สวรรค์ชั้นยามา

๓๓๑

เป็นคนมีศรัทธาหนักแน่นในบวรพระพุทธศาสนา ท่านตั้งใจว่าจะถวายอาหารแด่พระภิกษุสงฆ์ วันละ ๔ รูป เป็นประจำมิให้ขาดจนตลอดชีวิต ตั้งแต่นั้นมาท่านก็ตักบาตรเป็นสังฆทานอยู่เนื่องนิตย์ วันหนึ่งท่านต้องไปทำธุระนอกบ้าน ส่วนภรรยาและคนในบ้านเกรงว่าจะมีขโมยเข้าบ้าน จึงปิดประตูไว้

รุ่งเช้า พระมาบิณฑบาตและรับสังฆทานตามปกติ เห็นประตูบ้านปิดอยู่ ก็ไม่กล้าเข้าไปรับบาตรในบ้าน และบังเอิญว่าวันนั้นคนในบ้านก็ตื่นสายกว่าปกติ พระจึงเดินไปรับบิณฑบาตที่บ้านถัดไป โดยมีได้รอรับภัตตาหารของอุบาสกที่ได้เตรียมไว้ เมื่ออุบาสกตื่นขึ้นมาในช่วงสาย เห็นอาหารหวานคาวที่จัดเตรียมไว้ ยังคงวางอยู่เหมือนเดิม จึงสอบถามคนในบ้าน ได้ความว่าที่พระคุณเจ้าไม่เดินเข้ามารับบาตรในบ้าน เพราะประตูหน้าบ้านปิดอยู่ และทุกคนในบ้านก็ตื่นสายด้วย

เนื่องจากเป็นผู้ฝึกไฟในทานอยู่แล้ว และมีความศรัทธาในบวรพระพุทธศาสนา เขารู้สึกเสียดายที่ขาดการทำทานไปหนึ่งวัน จึงคิดว่าต่อไปจะต้องไม่ยอมเสียโอกาสใดๆ นี้อีก เพราะการนอนตื่นสายและกลัวขโมยเข้าบ้านนี้เอง เป็นเหตุให้พลาดบุญ อุบาสกจึงตัดสินใจจ้างคนให้มาเฝ้าประตูบ้าน พร้อมกับกำชับว่า “ถ้าท่านเห็นพระคุณเจ้าที่เราอาราธนาไว้

สวรรค์ชั้นยามา

๓๓๒

บิณฑบาตผ่านมา จงนิมนต์ท่านให้เข้าไปในบ้าน และช่วยกัน
จัดแจงปูลาดอาสนะ ต้อนรับพระภิกษุทั้งหลายด้วยความเอาใจ
ใส่เถิด จะได้เกิดเป็นผลบุญแก่ตัวท่านเองด้วย”

ตั้งแต่นั้น เมื่อเห็นพระภิกษุสงฆ์มา คนเฝ้าประตูก็จะ
ต้อนรับด้วยความเคารพเป็นอย่างยิ่ง นิมนต์พระให้เข้าไปในบ้าน
และช่วยจัดแจงถวายสังฆทานเรียบร้อย ต่อมาเขามีโอกาสร่วม
ฟังพระธรรมเทศนาจากพระสงฆ์ผู้มารับสังฆทาน ก็ยิ่งเกิด
ความศรัทธาเชื่อมั่นในกรรมและผลของกรรม ได้ตั้งใจรักษาศีล ๕
และตั้งอยู่ในพระรัตนตรัย ด้วยความเต็มใจและเลื่อมใสศรัทธา
ครั้นละโลก ก็ได้ไปบังเกิดเป็นเทวดาอยู่ในสววรรค์ชั้นดาวดึงส์
ด้วยเหตุที่ได้อนุโมทนาและทำไวยาวัจกรคือชวนชวนให้ความ
สะดวกแด่พระภิกษุสงฆ์ผู้ทรงศีล ทั้งมีจิตศรัทธาเชื่อมั่นใน
พระรัตนตรัยอย่างมั่นคง

ส่วนอุบาสกผู้ทุ่มเททำบุญอย่างเต็มที่ตลอดชีวิต ทั้งทาน
ศีล ภาวนา ใจจดจ่ออยู่ในบุญตลอดเวลา อกุศลแทบจะไม่ได้
ช่องกันเลยทีเดียว เมื่อละสังขารแล้ว ได้ไปเกิดเป็นเทพบุตรใน
สววรรค์ชั้นยามา เสวยทิพยสมบัติใหญ่ มีรัศมีรุ่งเรือง แวดล้อม
ไปด้วยเทพบริวาร สถิตอยู่ ณ ปราสาทพิมาน อันอลังการวิจิตร
ตระการตายิ่งนัก

สวรรค์ชั้นยามา

๓๓๓

นี่ก็เป็นตัวอย่างของผู้ที่ทำบุญแล้ว ได้ไปบังเกิดใน สวรรค์ชั้นยามา บุญกรรมของผู้ที่จะมาอุปติเป็นเทพในสวรรค์ชั้นยามานี้ โดยมากเมื่อเป็นมนุษย์ จะเป็นคนที่มีจิตใจบริสุทธิ์ พยายามบำเพ็ญทานรักษาศีลเป็นนิตย มีจิตชวนชวายเป็นธรรม ที่พระลัมมาลัมพุทเจ้า พระปัจเจกพุทเจ้า และพระสงฆ์สาวก ของพระลัมมาลัมพุทเจ้าแสดง ไม่ใช่แกล้งทำความดี แต่ทำ ด้วยใจจริง ใจจดใจจ่อ และทำอย่างต่อเนื่อง คิดแต่เรื่องที่จะ เพิ่มเติมบุญกุศลให้กับตัวเองอยู่ตลอดเวลา ไม่ถอยหลังไป ทำบาปอกุศล ครั้นแตกกายทำลายขันธ ก็จะได้ไปอุปติเป็น ทวยเทพในสวรรค์ชั้นยามานี้

นอกจากนี้ ในพระสูตรสังคีติได้กล่าวเอาไว้ว่า “บุคคลบางคนในโลกนี้ ย่อมถวายเป็นข้าว น้ำ ผ้า ยวดยาน ดอกไม้ ของหอมเครื่องลูบไล้ ที่นอน ที่นั่ง ที่พัก ที่อาศัย และสิ่งที่เป็น อุปกรณ์แก่ประทีป ให้ทานแก่สมณะหรือพราหมณ์ เขามุ่งหวัง สิ่งที่ดีนั้นถวายเป็น โดยได้ยินมาว่า พวกเทพชั้นยามาเป็นเทพที่มีอายุยืน มีวรรณะผ่องใสงดงาม มากไปด้วยความสุข ว่าแล้วก็ อธิษฐานจิตมั่นว่า โอหนอ เบื้องหน้าแต่ตายเพราะกายแตก ขอเราพึงเข้าถึงความเป็นสหายแห่งทวยเทพชั้นยามาสวรรค์เถิด” ด้วยบุญที่ทำไว้ ประกอบกับแรงอธิษฐานจิตมั่น ก็สามารถไป

สวรรค์ชั้นยามา

๓๓๔

บังเกิดในสวรรค์ชั้นนี้ได้เหมือนกัน แต่พวกเรานักสร้างบารมี
ผู้มีเป้าหมายที่สุดแห่งธรรม ต้องทุ่มเทสร้างบารมีให้เต็มที
ชนิดสุดฤทธิ์สุดเดช บารมีข้อไหนยังพร่อง ก็ต้องรีบชวนชวายเป็น
เต็มให้เต็ม โดยเฉพาะต้องเป็นผู้ที่รักในการเจริญสมาธิภาวนา
เป็นชีวิตจิตใจ กระทั่งได้เข้าถึงพระรัตนตรัยภายใน ดังนั้นให้
หมั่นฝึกฝนใจให้หยุดนิ่ง ให้เข้าถึงพระรัตนตรัยภายในตัวให้ได้
กันทุกคน

